

Ἄρμεν. *Գոշել* (gotzel) = καλείν. Ἄλλ' εἶναι πράγματι κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ *καλατζεύω*, *καλατζέ* (ἴδ. τὰς λ. ἐν τῷ λεξικῷ).

46) *Κατσόρα*. Ἐφιάλτης, δαίμων λ. Φαρ. Ἡ λ. φαίνεται ὅτι ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν Σανσκρ. *ῥ. caṭ, ni-caṭ* = πλήττειν. *caṭegu, caṭgu* ἐχθρός. (Ἑλλ. κότος;). Σημειωτέον ὅτι καὶ ἐν τῇ Ἀρμενικῇ ὑπάρχει λ. *բաշ* (Κατζ), ἥρωσ, δαίμων, πρὸς τὴν ὁποίαν πιθανὸν ὅτι εἶναι συγγενῆς ἢ Φαρασιωτ. λ., καθόσον μάλιστα δὲν σημαίνει τὸ πάθος αὐτὸ τοῦ Ἐφιάλτου, ἀλλὰ τὸν δαίμονα αὐτὸν τὸν πιέζοντα καθ' ὕπνον τὸν ἀνθρώπον.

47) *Κάχε*. πλευρόν, τὰ πλάγια μέρη, τὰ περίξ. λ. Φαρ. Ἡ λ. συγγενῆς πρὸς τὸ Ἄρμεν. *Կոչ* (κογ) = πλευρόν. *Կոչմ* (κογμ) = περίξ, περιοχὴ.

48) *Κέ* = οὐ, οὐχί. Παρὰ Φαρασιώταις *с'о* (τζό). Αἱ λέξεις ἔχουσι πρόδηλον σχέσιν πρὸς τὸ Ἄρμ. *չ* (σέ, τζέ). Ἀλλὰ διὰ μακρῶν περὶ τούτων γενήσεται λόγος ἀλλοχοῦ.

49) *Κερέρ* σπήλαιον. λ. Φαρ. Ἡ *ῥ. τῆς* λ. δύναται νὰ ζητηθῇ ἐνθεν μὲν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἄρμεν. *քերել* (quer-el) ξέειν (Dervischian Armen. 18), ἐνθεν δὲ ἐν τῷ *քարայր* (Καραῖρ) = σπήλαιον. Ἡ τελευταία λ. παράγεται προδήλως ἐκ τοῦ *καρ* = λίθος. Ἀπίθανός μοι φαίνεται ἡ ἔτυμολογία τῆς λ. *kerer* ἐκ τοῦ λατ. *cella, cellarium*.

50) *Κολάω*. ἐλαύνω. Ἡ πάγκοινος αὐτὴ ἐν ταῖς Καππαδοκικαῖς διαλέκτοις λ., περὶ ἧς γενήσεται λόγος ἐν τῷ λεξικῷ, ἔχει ἐν τῇ Ἀρμεν. ὁμόρριζον τὸ *բայլ* (qayl) = βῆμα, *բայլել* (qaylel) = βαδίζειν. Πρβλ. τὸ Ἑλλ. κέλης, *βουκόλος*, κέλευθος.

51) *Κονκάρ*. τέσσαρες λ. Φαρ. Ἄρμεν. *ῥ. բալ* (καρ).

